

гато моето малко сестриче седи подь крушата на двора и си прави кукли оть окръпки и листа, сади цвѣтя и ги полива, ти прецени, майко моя, силата на тая детска любовь, внушенъ оть природата, полѣй и ти цвѣтята, цѣлуни куклата, приравни се — обичай ги и ти като нея. Недей унася децата въ съблазни по лехия животъ и многото пари на града, защото лесниятъ и нечестенъ трудъ и ти и други изкупватъ съ вашата мжка. Би ли желала ти утре да имашъ дѣлъ въ чуждитъ страдания? Нека твоятъ незамѣнимъ майчински съветъ и блага дума имъ вроди любовь къмъ земята и селото, отдето всички сме излѣзли!

*
* *

Да възлюбимъ земята, селото и труда — ето върховната повеля на днитѣ! — Възвръщане къмъ земята — ни шѣпне тягостта на днешния животъ. Любовта къмъ нея ни налага отговорностъ къмъ тия, които идатъ следъ насъ! Азъ знамъ: има минути на безсилие и мжка въ твоя животъ, но съ търпение ги преодолявай. Не трови децата съ гѣхъ. Учи ги и тѣ да ги пре-

одоляватъ. И вечеръ, когато се върне бащата, изморенъ отъ дневния трудъ, не го пушай на кръчмата за отидхъ! Не го пушай, за да го не посрѣщашъ съ страхъ и да не криешъ децата отъ него. Ти си жена, ти можешъ и трѣбва да направишъ ви аги отидха приятенъ около огнището и вѣнъ на одъра, отидхъ, въ който и децата да се радватъ!

Така бащата не ще отмине като чужденецъ за малкитѣ, които само сутринъ и вечеръ го слушатъ да се кара на ратая, а зимно време да кисне по цѣлъ день въ кръчмата, да пие и партизанствува. Така той не ще бжде къмъ своитѣ деца далеченъ и грубъ, не ще бжде страшилище, съ което да ги плашишъ.

Нали тѣ сж твои и негови деца? Защо вие не станете примѣръ на цѣломъждрие, благодь, доброта и ученолюбие, така както сте примѣръ на трудолюбие и груби разправии?

Това можешъ, скжпа майко-селянко, това трѣбва да направишъ: за себе си, за децата си и за тия, които идатъ! Трѣбва! Къмъ тебе сж обърнати очитѣ на измжчената Родина.